

§ 179 not. řádu platí jen pro případy, kde jest odporováno vyúčtování poplatků, nedopadá však na případy, kde jest odporováno platební povinnosti (§ 75 not. řádu).

O žalobě notáře na zaplacení poplatků odmítl prvý soud námiktu nepřipustnosti pořadu práva, soud rekursní vyhověl této námitce. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu z těchto důvodů:

Rekursní soud vyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva vycházející z názoru, že ustanovení § 179 not. řádu, podle něhož, byl-li vznesen odpor proti vyúčtování (Bemessung) notářských poplatků, jest sborovému soudu v sídle notářské komory na zakročení notáře nebo strany poplatky určiti (§§ 171, 174), platí i v tom případě, když je sporna, pokud se týče stranou popřena povinnost k placení poplatků (§ 175 not. ř.). Tento názor rekursního soudu jest mylný. Ani v doslovu ani ve smyslu ustanovení § 179 not. řádu není pro názor ten opory a § 179 not. řádu platí zjevně jen pro případy, kde jest odporováno vyúčtování jednotlivých položek a pod., nedopadá však na případy, kde jest odporováno platební povinnosti (§ 175 not. ř.), neboť tato otázka nespadá do vyúčtování a jest otázkou pro sebe (srv. rozhodnutí sb. n. s. čís. 5139, 5140, 5582). Vycházejí tedy z uvedeného, avšak mylného názoru rekursní soud neprávem uznal na nepřipustnost pořadu práva a neprávem žalobu z toho důvodu odmítl. Na tom, že pořad práva jest přípustný, nemění ničeho okolnost, že žalovaný, pokud žaloba zní na zaplacení částky 4695 Kč 10 h (původní žalobní nárok), odporoval tomuto nároku i co do výše zažalované částky. Žalobce nárok na zaplacení uvedené částky opírá o uznání její výše. V případě uznání nemá určování poplatků podle § 179 not. ř. místa. Žalobě není tedy ustanovení § 179 not. ř. na překážku. Ukáže-li se tvrzení o uznání nesprávným, bude žaloba o zaplacení zažalované částky předčasnou, když ještě není určena, a podle toho bude s ní naložiti. Odmítnouti žalobu pro nepřipustnost pořadu práva, a to i pokud se v ní domáháno určení povinnosti žalovaného k placení (žádání eventuelní) nelze.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 22. března 1928 R I 193/28-1. J. K.